

La vida i la lluita de Neus Català arriben a «The Guardian»

El prestigiós rotatiu britànic dedica un obituari a l'activista antifeixista, morta dissabte passat als 103 anys

Neus Català, en una imatge d'arxiu a l'Ajuntament de Barcelona | Ajuntament de Barcelona

Neus Català va morir el passat 13 d'abril als 103 anys. La notícia va colpir el món de la lluita antifeixista, del qual la combativa activista, supervivent dels camps nazis, n'era una de les màximes exponents. La dimensió de Català traspasa fronteres, com bé s'ha pogut veure aquest divendres: *The Guardian*, el prestigiós diari britànic, li ha dedicat un obituari on repassa la vida i la lluita d'una dona que mai va plorar davant d'un nazi i que va dedicar la seva vida a preservar la memòria històrica (<https://www.theguardian.com/world/2019/apr/19/neus-catala-obituary>)

Signat pel periodista Michael Eade, el text explica com Neus Català va ser una lluitadora contra el feixisme tota la seva vida. Va escapar de la Guerra Civil pels Pirineus i es va implicar en la resistència francesa. Va ser a França on la van capturar els nazis i la van enviar al camp de concentració de Ravensbrück, al nord d'Alemanya. Després va ser traslladada al camp de Flossenbürg, on sabotjava armament militar. La seva memòria de l'horror nazi, explicava Català, era en blanc i negre, mai en color. Va sobreviure, explica el rotatiu, gràcies a la seva determinació i a "la gran solidaritat entre les dones" del camp. Català va ser, també, un gran defensora del feminisme.

Quan va ser alliberada, i disgustada pel paper dels aliats davant la dictadura de Francisco Franco a Espanya, va viure exiliada a França, prop de París, des d'on col·laborava amb el Partit Comunista espanyol. El diari explica com va lluitar per mantenir viva la memòria de les víctimes del

nazisme, especialment de les dones. De fet, va recopilar una llista amb totes les dones espanyoles tancades als camps de concentració.

The Guardian també relata el paper de Català en el referèndum de l'1-O. Explica que hi va participar i que va ser la seva última acció política. Al llibre *Un cel de plom*, que relata la seva vida, explica que mai va plorar davant dels nazis, que li van prendre la son, però que mai li van treure la seva llibertat ni la seva vida.